

Sygn. akt II CSK 471/06

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie z powództwa Z. J.

przeciwko Zakładowi Energetycznemu Ł.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej - Gminy T.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 stycznia 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 31 maja 2006 r.,

odrzuca skargę kasacyjną, oddala wniosek pełnomocnika powódki o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej oraz zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł z tytułu kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 31 maja 2006 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.

W skardze kasacyjnej powódka zarzuciła naruszenie przepisów postępowania – art. 217 § 1, art. 227, 236 w zw. z art. 391 § 1, art. 382 i 386 § 1 k.p.c. oraz naruszenie § 2 pkt 2, § 6, 13 i 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) i wносиła o uchylenie wyroków Sądów obu instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Wymaganie to związane jest z instytucją tzw. przedsądu, uregulowaną w art. 398⁹ k.p.c., a jego spełnienie polega na wskazaniu, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów lub, że zachodzi nieważność postępowania lub, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W uzasadnieniu wniosku należy przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. uzasadnienie uchwały Połączonych Izb – Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003, nr 7-8, poz. 92, postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2001 r., III CZ 98/01, OSNC 2002, nr 5, poz. 71, z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002, nr 2, poz. 22, z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Obowiązek ten nie został spełniony.

Skarżąca wskazała, że w jej ocenie „skarga kasacyjna jest uzasadniona w stopniu oczywistym, gdyż skarżone orzeczenie w sposób rażący naruszyło przepisy postępowania art. 391 § 1, a także art. 382 i 386 § 1 k.p.c., oddalając apelację od niesłusznego wyroku Sądu Okręgowego, który narusza z kolei fundamentalne dla postępowania dowodowego w procesie cywilnym przepisy art. 217 § 1, art. 227 oraz 236 k.p.c.”.

Jak wyjaśniono w orzecznictwie Sądu Najwyższego jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącego, że skarga jest oczywiście uzasadniona, powinien on w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić argumenty wykazujące, iż rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona. Ograniczenie się tylko do stwierdzenia, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona nie spełnia wymagania uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, z dnia 18 stycznia 2006 r., II CSK 166/05 oraz z dnia 3 kwietnia 2006 r., III CSK 85/06, nie publ.).

Skarga kasacyjna jest niedopuszczalna również z innych przyczyn. Zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76). Tymczasem skarżąca jako podstawę skargi wskazała przepisy dotyczące takich ustaleń i oceny, a ich naruszenia upatruje w oddaleniu wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego kasacja wniesiona przez adwokata ustanowionego dla strony zwolnionej od kosztów sądowych, niezawierająca przytoczenia podstaw kasacyjnych bądź ich uzasadnienia, nie jest "udzieleniem pomocy prawnej" w rozumieniu § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 1997 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. Nr 154, poz. 1013 ze zm.), za którą koszty ponosi Skarb Państwa (por. np.

postanowienia z dnia 18 marca 1999 r., I CKN 1046/97, OSNC 1999, nr 10, poz. 178, z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98, OSNC 1999, nr 6, poz. 123, z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 280/98, nie publ.). Pogląd ten, zachował aktualność po wejściu w życie § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) i należy odpowiednio odnieść go do sytuacji gdy kasacja wniesiona przez adwokata ustanowionego dla strony zwolnionej od kosztów sądowych, nie zawiera przytoczenia okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. Uzasadniało to odmowę przyznania pełnomocnikowi powoda zwrotu kosztów z tytułu pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu (art. 398⁶ § 3 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 393¹⁹ k.p.c.